עין משפט
נר מצוה

גג א ממ"י פ"ו מהל' מעה"ק הלכה כב:
גד ב ממ"י שם פ"ו הלכה ז:
גה ג ממ"י שם הל"ו ופ"ו שם הלכה כג:

תורה אור השלם

1. וְשִׁפְעַ אֹתוֹ בִּבְגָדָיו לֹא יְבַדֵּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמּוּבְחָה עַל הָעֹצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: ויקרא א, יז
2. וְתִצְלַח עָלַיו רוּחַ יְהוָה וְיִשְׁפְּעֵהוּ כְּשִׁפְעַ הַגְּדִי וּמַאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה: שופטים יד, ו
3. וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לְחַטָּאת רֹאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל: ויקרא ה, ח

גליון הש"ס

[תוס' ד"ה הבדיל כו'] אבל בעולה קשה מנלן, עי' לעיל דף נג ע"ב תוס' ד"ה תאמר וכו']: שם לא מלכ למעלה נמי בשר. עיין מ"ש יומא דף ג ע"ב ד"ה מי מה מלונאים:

מוסף רש"י

מיצוי חטאת העוף. דכתיב והכשהר בדם יחלב, למחר כשפר בשר: לא מעבב. דכיון דכתוב מע"פ שלא מילה נעשית מקומו ולא מידי מעילה ומיירן עליו משום נותר ומומן, ולא נמי ידי מומנו דמיעו מעבב דכתיב והכשהר (מנחות ח:). שאפילו עקר המיצוי בעמני שהוא ולא מילה כמיהר כתיבתן מקומן והכשהר בדם יחלב שמיעו נשפר לא יחלב (לעיל סד.) כיצד מולקין חטאת העוף. בחטאת העוף כתיב ולא יבדיל בני מעיה קקול בוקעה (ה ט) כלומר בני מעיה קקול בוקעה ולא יבדיל בני מעיה קקול בוקעה כלומר בני מעיה קקול בוקעה (מנחות ח:). שמעת מינה שמיעה קקול בוקעה מעכב. כתוב אחד אומר ושפע אתו בבגדיו ולא יבדיל, וכתוב אחד אומר וישפעהו כשפע הגדי, מה להלן שמיעה קקול בוקעה אף כאן שמיעה קקול בוקעה. ולא יבדיל בני מעיה. כמו שמפרש בגמרא (שם כא.) ורוב בשר עמו. לאחר שמליקה קמיץ (שם כא.): ובעולה. דבעי הבללה, תוקף (שם כח.): הדרן עלך קדשי קדשים

שיטה מקובצת

שמעתי שבבדילין בחטאת העוף כו'. לשיטת הקונטרס קשה מנלע"ד למה לי למיכתב ע"ז היכי מיירי קרא דקאמר לא יבדיל, לי לאחר שחמך רוב בשר הלא אמרי לעיל מן התורה, ולי לא תמך רוב בשר מהני שמיעה קקול בוקעה, הלא חטאת פסול הוא מין לדרוש בשר מעכב (תוספות ד"ה תאמר) ועוד קשה לפי מה דכתיב ממולאי לאחר ר' אלעזר בן שמעון (תמורה לא.) להבדיל בחטאת העוף הבני שיממין, ובפרק קמא דמולין (דף כח:) אמר ר' אלעזר בן שמעון במשפט כי לא יבדיל בן שמעון כמשפט כי לא יבדיל מכל וכל הרמח מן הגוף, ולי מוכר (פלינים) (פלינים) להבדיל בחטאת העוף, היכי ילף לה דתסור להבדיל מקום לכתחילה אין לו להבדיל ומשמעי' שמבדילין לי הבדיל קאמר לפי שכבר דיעבד לא מיפסלא, פס כן הא דקאמר התם על הא דתניא' בזמנין גבי עולה שנים או רוב שנים ואינטריך לומר התם שנים לרבנן ורוב שנים לר' אלעזר בן שמעון, ליתא טוב כרש"י ורוב שנים לכתחילה ואינם כדיעבד, וכ"ה דרומה ליישב הכל לכתחילה אילכך צריך לנוקמי שנים ע"ב כרבנן אבל לעולם בדיעבד כשר שנים לרש"י בין בעולה בין בחטאת, ע"כ מפי פריק בפ' שעור והרוטב (דף קכב:) ברש"י בד"ה קקול בוקעה ולי יבדיל לחטאת כ"ל בקונטרס ללי יבדיל לחטאת כ"ל ללי יעשה הבללה לעולה שיממה אחר כך, הא פשיטא דקיל מן חטאת שחוזה בהבללה בעולה. ועוד קשה מה שפי' בקונטרס ללי יבדיל לחטאת כ"ל ללי יעשה הבללה לעולה שיממה אחר כך, הא פשיטא דקיל מן חטאת שחוזה בהבללה בעולה. לכך נראה כ"י דוקא בהבללה קקול בוקעה חוזה כמין מרוכה ונמלק שמבדיל בעודו עקום בעבודות חטאת, וכן הוא בפ"ק דמולין מיירי בהבללה קודם חוזה, והשתא לפי פליגי בשמיעת קקול בוקעה ללי יבדיל בעודו עקום בעבודות החטאת, ולי לא פליגי הכא ללא בהבללה קקול בוקעה חוזה קודם מילוי. (ר"ת) ל"ל דמשמע ליה דמשמיענן ליישר בכל ענין, ועוד משמע ליה דבבדיל בחטאת מיירי דומיא דבהבללה דמקמי (דמילוי) [למילוי] דחזאה ליכא בעולה, כמו כן מיירי בחטאת שבהבללה שמקמי למילוי כגון שכבר עשה בהחזה: **ביצד חטאת העוף אינה** שחוזה לחבור להבדיל בחטאת העוף הבני שיממין, ובפרק קמא דמולין (דף כח:) אמר ר' אלעזר בן שמעון במשפט כי לא יבדיל מכל וכל הרמח מן הגוף, ולי מוכר (פלינים) (פלינים) להבדיל בחטאת העוף, היכי ילף לה דתסור להבדיל בחטאת העוף, וכי תימא דמכל מקום לכתחילה אין לו להבדיל ומשמעי' שמבדילין לי הבדיל קאמר לפי שכבר דיעבד לא מיפסלא, פס כן הא דקאמר התם על הא דתניא' בזמנין גבי עולה שנים או רוב שנים ואינטריך לומר התם שנים לרבנן ורוב שנים לר' אלעזר בן שמעון, ליתא טוב כרש"י ורוב שנים לכתחילה ואינם כדיעבד, וכ"ה דרומה ליישב הכל לכתחילה אילכך צריך לנוקמי שנים ע"ב כרבנן אבל לעולם בדיעבד כשר שנים לרש"י בין בעולה בין בחטאת, ע"כ מפי פריק בפ' שעור והרוטב (דף קכב:) ברש"י בד"ה קקול בוקעה ולי יבדיל לחטאת כ"ל בקונטרס ללי יבדיל לחטאת כ"ל ללי יעשה הבללה לעולה שיממה אחר כך, הא פשיטא דקיל מן חטאת שחוזה בהבללה בעולה. לכך נראה כ"י דוקא בהבללה קקול בוקעה חוזה כמין מרוכה ונמלק שמבדיל בעודו עקום בעבודות החטאת, וכן הוא בפ"ק דמולין מיירי בהבללה קודם חוזה, והשתא לפי פליגי בשמיעת קקול בוקעה ללי יבדיל בעודו עקום בעבודות החטאת, ולי לא פליגי הכא ללא בהבללה קקול בוקעה חוזה קודם מילוי. (ר"ת) ל"ל דמשמע ליה דבבדיל בחטאת מיירי דומיא דבהבללה דמקמי (דמילוי) [למילוי] דחזאה ליכא בעולה, כמו כן מיירי בחטאת שבהבללה שמקמי למילוי כגון שכבר עשה בהחזה: **ביצד חטאת העוף אינה** שחוזה לחבור להבדיל בחטאת העוף הבני שיממין, ובפרק קמא דמולין (דף כח:) אמר ר' אלעזר בן שמעון במשפט כי לא יבדיל מכל וכל הרמח מן הגוף, ולי מוכר (פלינים) (פלינים)

מסורת הש"ס

ת"כ ויקרא נדבה פ"ט ה"ז, ויקרא א טו, ג] דף סה.,

הגהות הב"ח

(ה) גמ' יכול אע"פ שמיצה דס כ"מ: (ו) שם מקמ"ל רוב כ"ל ומו"ת ד' נמקמ: (ג) רש"י ד"ה מכלי וכו' לומר מלי קמ"ל:

שינוי נוסחאות

א] הראש כשרה (כ"י): ב] כתה"י היא: ג] כולו (כתה"י וש"מ): ד] בעולה (כ"י): ה] ל"ל מדהילק, ותיבת דהא נמקמ: ו] מיפת ד"א נמקמ (רש"ש, וכן בכתה"י ליתא): ז] מאי האי (כ"י). וכ"מ מאי קאמר: ח] ללמדנו (צ"ע): ט] דאי וכו', כל זמ עד סס"ד יתור לשון סוף, דכבר מבואר לעיל (צ"ק): י] ס"ק משום דראב"ש אמר שמעתי שמבדילין אמתני' קאמר ובא לחלוק עליה. וא"ת כו' (ש"מ). ולשון סוף מוקן (כב, ה) משום דקאמר ראב"ש שמעתי שמבדילין ומשמע דקאי אמתניתין ובא לחלוק עליה: יא] ירמיה פריך שפיר דלדידהו מכשר כו' ל"ל (ש"מ): יב] לשון סוף מוקן סס [עפ"י ס"מן] ומאי לא יבדיל דקא אינו צריך להבדיל היינו בשעת מיצוי דלדם הוא צריך וכשמבדיל כל שכן שמתמצה כל הדם: יג] ל"ל דמראפקיה (צ"ק): יד] ולאסור (תוס' חולין שם): טו] ל"ל בדדריש (ש"מ). טז] ואתי אפילו כר"א (תוס' שם): יז] ואיכא רבנן דפליגי (ש"מ): יח] דמדקאמר (תוס' שם) יט] וסברי מיצוי כו' ל"ל (גליון ע"פ' תוס' שם). כ] ל"ל רבנן דמתני' (צ"ק): כא] דסברי (צ"ק) כב] מיפת דהוה נמקמ (צ"ק). וגי' מ"ק דהוה תני ושהיה: כג] מצוותה והא דנקט שעשאה בדיעבד אגב אחריני נקטיה כל"ל (ש"מ): כד] כתקנה. ר"ל אפילו לא סיפ כמעשה שנעשה, וסיינו שסיפ דלם (תוס' קדושין): כה] נס"מ נוסף ועי"ל דלא קאמר שמואל אלא בזבחים אבל בעוף לא דקרא דמייתי לעיל גבי זבחים כתיב ואני נתתי לכם על המזבח לכפר: כו] נראה כוונתו לקושיית התוס' דל"ה מלם, מכל מקום נראין כו' לם קשיל ליה (גליון):

ליקוטים

במעשה חטאת לשם חטאת. אע"פ ששינה בסדר מליקה כגון שמלק והבדיל ובחטאת נאמר ולא יבדיל כשרה הואיל ונעשית למטה ובשאר עבודות כהלכתה, ע"כ הרע"ב ז"ל בהאי לבא קמייתא. וה"ג פירש בבא שנייתא גבי עולה כמעשה עולה אע"פ ששינה במליקה שלא הבדיל ומן הדין היה לו להבדיל אפ"ה כשרה ע"כ. אמר העני המלקט, כן משמע לכאורה שפירש הרמב"ם ז"ל בתרתי בבי וז"ל ומה שאמר בתחלה כמעשה חטאת כשרה ר"ל אפילו שינה בסדר מליקתה, מה שאמר ג"כ כמעשה עולה לשם עולה כשרה ואפילו שינה בסדר מליקתה ע"כ. והשתא קשה שאם כוונת הרמב"ם ז"ל כפי מה שפירש דבריו הרע"ב ז"ל, היכי קאמר אפ"ה כשרה, והא בהדיא תנן בפירקין דלעיל (דף סד ע"ב) הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה פסול. והרמב"ם ז"ל עצמו כן פסק בפ"י ובפ"ז דהלכות מעשה הקרבנות דפסול. ונלאתי למצוא ישוב לדבר, ועלה בדעתי גם בדעת אחרים לדחוק עצמנו ולומר דס"ל להרמב"ם ז"ל דמתני' ר"א בר' שמעון היא וכדרך שדרך בה הרב בעל תוי"ט, ולא אירוחוק לן כי לא מצינו רגלים לדבר אפילו באהי רישא כ"ש בסיפא. והרב הנזכר נר"ו נאחז בסבך בין ברישא בין בסיפא והוא עצמו ראה דבריו דלא נהירי ולא סבירי וצריכין חזוק. אכן מורי החכם החסיד השלם כמהר"ר שלמה הלוי נר"ו פירשה לי בתשובה כי הרמב"ם ז"ל אין כוונת דבריו כאשר פירשם רבינו עובדיה ז"ל, רק כוונתו להשמיענו אע"פ ששינה ולא אחז שתי רגליה בין שתי אצבעותיו וכו'. וכן כתב ביד ואם שינה ואחז בכל מקום כשרה. ודייקא נמי שכתב בפירושו למתניתין ששינה בסדר מליקה ולא כתב שששינה במליקה עכ"ל נר"ו שפתים ישק. וכן ראיתי אחר זמן רב במשניות של החכם הר"ר סולימאן אוחנא ז"ל שקרוב לזה כתב ג"כ, ונזדמנו לידי אחרי מותו ז"ל כתובים או שלש שנים. וכן מוכח נמי שפיר ממה שפירש הרמב"ם ז"ל בפירקין בסוף פירושו לסימן ג' וז"ל ואין ראוי לאכילה זולתי חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת שהיא כשרה ומותרת באכילה אע"פ ששינה במליקתה ולא מלקה כמו שאמרנו בסדר מליקה של חטאת בפרק שלפני זה, לפי שאותו הסדר למצוה ואם שינה לא הפסיד כלום עכ"ל ז"ל. ותוס' ז"ל נראה דס"ל דאם שינה ואחז בכל מקום פסולה. שכל עבודתה היתה נעשית בימין כמו שכתבתי בפירקין דלעיל בשם רבינו פרץ ז"ל, ומש"ה הוצרכו לפרש כמעשה חטאת לשם חטאת דהיינו מצותה ואגב אחריני נקטיה ע"כ. והרמב"ם ז"ל שכתב בהל' מעשה הקרבנות פ"ז ואם שינה ואחז בכל מקום כשרה אזיל לשיטתיה שפירש כאן דדרישא דמתניתין אתיא לאשמועינן אע"פ ששינה בסדר המליקה כשרה, ומכאן נראה שיצא לו לפסוק שם ואם שינה ואחז בכל מקום כשרה ודו"ק (מלמת שלמה):

תורה אור השלם

1. וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שּׁוֹר אוֹ חֲמוֹר:
שמות כא, לג
2. בְּעֹל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ:
שמות כא, לד
3. וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ:
ויקרא א, טו
4. וְהֵבִיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל:
ויקרא ה, ח

שיטה מקובצת

בהבדיל מאי הוה כדפי' וכן (רפה ותניי) [מ"ק ורפ"ק] ס"ל דמיצוי מעטת העוף מעכב ומיהו אין עסוק בעבודות החטאת, מיהו אע"ג דעדיין עסוק הוא בעבודות החטאת, הא דאמר רחמנא לא יבדיל היינו דוקא בעודו עסוק בשם מליקה, דהא כך כתיב קח ומלק ואמלק ולא יבדיל ולא יבדיל כלומר לא יעשה מליקה של הבדלה, הילכך ת"ק סבר דשחייה בכוינן שני בעולת העוף לא פסלה, ת"ק כי נמי מבדיל נאמר בהם הוא דכתיב קח ומלק ולא יבדיל כדפי'. והא דקאמר קח עביד מעשה עולה כשרות בחטאת, ר"ש קח עביד מעשה כשרות בחטאת, דמליקה עולה העוף בחטאת, ומשו מהכי לא קתני קח ומלק ולא יבדיל כדפי'. והא דקאמר מעשה עולה בחטאת, ה"מ לענין שלא יהא בה מחשבת פיגול ונותר ופסול, אבל בשאר עבודות כהלכתה, ומיהו אין עסוק בעבודות החטאת, ומיהו אין עסוק הוא בעבודות החטאת, ומיהו אין עסוק הוא בעבודות החטאת, ומיהו אין עסוק הוא

גמ' דשני במאי אילימא דשני במליקה נימא דלא כר' אלעזר בר' שמעון [ב]דאמר שמעתי שמבדילין בחטאת העוף ולא אוקימנא דלא כר' אלעזר בר' שמעון [א] לא דשני בהזאה הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא עשאה למעלה במעשה כולן פסולה ואפילו במעשה חטאת לשם חטאת דשני במאי אילימא דשני במליקה האמר מר [ג]מליקה [ב] בכל מקום במזבח כשירה אלא לאו דשני בהזאה ומדסיפא בהזאה רישא נמי בהזאה מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא: עולת העוף כו': דשני במאי אילימא דשני במליקה מדקתני [ג] סיפא כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן נימא דלא כרבי יהושע דאי כר' יהושע האמר אין מועלין ואלא [ד] במיצוי אימא סיפא עולת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה דשני במאי אילימא במיצוי אימר דאמר ר' יהושע דשני במליקה במיצוי מי אמר ואלא [ד] במליקה רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי אין [ה]רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי: **מתני'** [ה] [ג]וכולן אין [ב]מטמאין בבית הבליעה [ג]ומועלים בהן [ד]חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלים בה ר' יהושע אומר [ה]אין מועלים בה א"ר אליעזר ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה כששינה את שמה מועלים בה עולה שמועלים בה לשמה כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה **גמ'** דשני נמאי. לכמעשה עולה לגמ חטאת קאי ומיבעי ליה לאיזה דבר בחטאת עשה כמעשה עולה: **אי** [ו]**נימא דשני במליקה.** שהבדיל: **נימא** הא דקתני פסולה לגמ כר"ש. ומהדר הש"ס מאי קאית לך בהאי ולאי פליגי דתנו [ו] עליה ולמה לי מוקמה סתמא דפירקין לעיל לגמ כר"ש דקתני [סד:] הבדיל בחטאת פסול: **לא.** כלומר לך לאפוי כר"ש: **דשני בהזאה.** שלא הזה לגמ מילה שהמיצוי היא עבודת העולה: **ה"נ מספקנא.** לכל שיעוי דמתני' בהזאה הוא: **דשני נמאי.** לאיזהו [ז] עבודה למעלה עשה: **האמר מר.** גבי חטאת העוף בפירקין לעיל [סג:] מליקה בכל מקום כו' [ח] ומדסיפא לשם חטאת דשני במאי אילימא דשני במליקה האמר מר [ב]בכל מקום במזבח כשירה אלא לאו דשני בהזאה ומדסיפא בהזאה רישא נמי בהזאה מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא: עולת העוף כו': דשני במאי אילימא דשני במליקה מדקתני [ג] סיפא כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן נימא דלא כרבי יהושע דאי כר' יהושע האמר אין מועלין ואלא [ד] במיצוי אימא סיפא עולת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה דשני במאי אילימא במיצוי אימר דאמר ר' יהושע דשני במליקה במיצוי מי אמר ואלא [ד] במליקה רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי אין [ה]רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי: **מתני'** [ה] [ג]וכולן אין [ב]מטמאין בבית הבליעה [ג]ומועלים בהן [ד]חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלים בה ר' יהושע אומר [ה]אין מועלים בה א"ר אליעזר ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה כששינה את שמה מועלים בה עולה שמועלים בה לשמה כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה

נימא דלא כר"א בר"ש. לעיל (דף סה: ד"ה ורבי) פירשתי: **חטאת העוף במעשה עולה פסולה. דשני במליקה.** פי' מלק [בג] ג' קימנין והבדיל. וכי קאמר שני בהזאה היינו שלא הזה לגמ מילה והכל עשה למטה כדין חטאת ולא מני לפרושי שני במליקה שעשאה למעלה להם מליקה בכל מקום כשירה ובשני בהזאה ליכא לפרושי שהזאה [בד] למעלה משום דקאי על ריש"ע דקתני עשאה למטה וכן בשם דעולת העוף במעשה חטאת דקאמר דשני במליקה היינו שלא מלק רק קימן אחד וכי קאמר שני במלוי היינו שלא מילה לגמ הזה תחת המיצוי והכל למעלה ולא מני לפרושי דשני במליקה ובמר סבי דשני במיצוי וכגון שעשאה למטה כדין חטאת להם קאי על ריש"ע דקתני עשאה למעלה ובעניין זה תיתי כולה בפשיטות: **דשני במליקה נימא דלא כרבי יהושע דאמר אין מועלין.** תימה לי לטעמיה [בה] דרבי יהושע משום שעשאה למטה ובקימין לחשוש נפסלה מעולת העוף וגם הזה למטה כחטאת העוף לכך נמשכה לחיות כחטאת, מפרש רב חסי טעמא לקמן מגזל הכא מלק קימן אחד כחטאת למעלה אין זה פסול עולה בקימין לחשוש וגם לא הזה (הכא) להשמיט לא נמשכה להיות כחטאת כיון שלא הזה וגם לא נפסל בקימין לחשוש ממעשה עולת העוף. **גרו"ך: ואלא במיצוי.** משמע לכל הך בבא דעולה מיירי במילוי ותימה כמעשה חטאת [בו] היכי מיתוקמא דשני במילוי דלא עשה הזאה ואמ"כ מילוי אמאי מיפסלא עולה נכך כיון שעושה אח"כ מילוי מדם הנפש ולי משום דלרשיון קסוף פירקין לעיל (דף סה.) דמו כל דמו וכיון דעבד ליה הזאה ליכא כל דמו במילוי לא מפסיל שאם נשפך מעט מהדם שמפסיל נכך וה"ג מ"ם וכי תימא דלא מוקי במילוי אלא דליכא כלל מועלין דקאי אעולת העוף למטה כמעשה חטאת שאם מועלין בה לשמה כשינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה

גמ' דשני נמאי. לכמעשה עולה לגמ חטאת קאי ומיבעי ליה לאיזה דבר בחטאת עשה כמעשה עולה: **אי נימא דשני במליקה.** שהבדיל: **נימא** הא דקתני פסולה לגמ כר"ש. ומהדר הש"ס מאי קאית לך בהאי ולאי פליגי דתנו [ו] עליה ולמה לי מוקמה סתמא דפירקין לעיל לגמ כר"ש דקתני [סד:] הבדיל בחטאת פסול: **לא.** כלומר לך לאפוי כר"ש: **דשני בהזאה.** שלא הזה לגמ מילה שהמיצוי היא עבודת העולה: **ה"נ מספקנא.** לכל שיעוי דמתני' בהזאה הוא: **דשני נמאי.** לאיזהו [ז] עבודה למעלה עשה: **האמר מר.** גבי חטאת העוף בפירקין לעיל [סג:] מליקה בכל מקום כו' [ח] ומדסיפא לשם חטאת דשני במאי אילימא דשני במליקה האמר מר [ב]בכל מקום במזבח כשירה אלא לאו דשני בהזאה ומדסיפא בהזאה רישא נמי בהזאה מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא: עולת העוף כו': דשני במאי אילימא דשני במליקה מדקתני [ג] סיפא כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן נימא דלא כרבי יהושע דאי כר' יהושע האמר אין מועלין ואלא [ד] במיצוי אימא סיפא עולת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה דשני במאי אילימא במיצוי אימר דאמר ר' יהושע דשני במליקה במיצוי מי אמר ואלא [ד] במליקה רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי אין [ה]רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי: **מתני'** [ה] [ג]וכולן אין [ב]מטמאין בבית הבליעה [ג]ומועלים בהן [ד]חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה במעשה חטאת לשם חטאת עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלים בה ר' יהושע אומר [ה]אין מועלים בה א"ר אליעזר ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה כששינה את שמה מועלים בה עולה שמועלים בה לשמה כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה

חימר דת"ר יהושע דשני במליקה. וטעמא כדפריסית: **ריש"ע במליקה.** משום דבעית לאוקומה [ו] דלא כר"ש דקתני סתם [ח] בתיתין והך סיפא פלוגתא דרבי יהושע ע"כ במליקה: **מלישעשה במילוי.** לתיתוקמא [ט] כרבי יהושע משום דר"ש שמותי הוא: **מתני' וכולן.** מע"פ שנפסלו מליקתן מטרפתן מידי נבלה [ב] : **ואין מטמאין בבית הבליעה.** כדין נבלת עוף טהור: **ומועלין בהן.** ולפ שחטאת הוחיל ונפסלו ואין בהן שעת היתר לכהנים לא יצאו מידי מעילה שבהן: **חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת.** דכשירה היא ויש לה שעת היתר לכהנים ושוב אין בה מעילה לפילו לזר: **רבי [ל]יעזור אומר מועלין בה.** דהא עולה היא ומי הוציאה ממעילתה, שעת היתר לכהנים אין לה: **רבי יהושע אומר אין מועלין.** לכיון דשינה שמה ומעשיה ומקומה לשם חטאת נעשית חטאת כדמפרש בגמ' [סו.]: **ומה חטאת העוף שאין מועלין [א]לשמה.** שהרי נאכלת לכהנים: **שינה את שמה.** ופסלה [בב] ולא נאה לכלל היתר מועלין בה דהא רבי יהושע גופיה לא פליג עליה [ג] : **לדבר שיש בו מעילה.** לשם עולה:

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ז מהלכות פסולי המוקדשין הל' ו ז:
ו ב מיי' שם הלכה ו סמ"ג עשין טו:
ז ג ד ה מיי' פ"ג מהל' מעילה הלכה ז:

מוסף רש"י

שמעתי שמבדילין. שלשם הבדיל לא פסל (לעיל סה:): **וכולן.** פע"ג שאינה כהן לא תשיבי כעבלה שלא דיבק במליקה ואינן מטמאין בגדים לבית הבליעה, ומועלין בהן, לגי יצאו מקדושתן: חוץ מחטאת העוף. שעשאה למטה מחוט הסקרא כמעשה חטאת העוף לשם חטאת, דהיינו כמלותה, דמלותה הוי למטה מחוט הסקרא, לגין מועלין בה, שהרי יש לה עכשיו שעת היתר לכהנים, ופע"ג דתני (לעיל) עולת העוף שעשאה למעלה, דהיינו כמלותה לא תני לגין מועלין בה, משום דעולה כליל ופע"ג שנעשית כמלותה אין בה היתר לכהנים הילכך מועלין בה (מנחות ג.):

שיטה מקובצת

דשני במליקה. [מימה] דהא מוכח לקמן דטעמא דר' יהושע משום דשינה גם במקום שעשאה למטה ואין נמשכת להיות כחטאת, אבל היכא דליכא שינוי מקום אלא שינוי מעשה מודה ר' יהושע, ומיהו הכי מקרי עשאה למטה כמעשה כיון דקאני עשאה למטה כמעשה פסולה (תוי' מהר"פ) **ואלא במיצוי.** אין לפרש דשני במקום המילוי שעשאה למטה, דהא מדקתני סיפא עשאה למטה דהיינו דשני במקום, מכלל דריש"ע בשינוי מעשה נמי שינוי מקום מיירי. וגם אין לפרש דשני במילוי דלא עשה הזאה קודם המילוי כמו בחטאת, דאלמא משום מעשה הזאה סיפא כשר, כיון שעשה מילוי מה בכך אם עשה הזאה, ואי משום לגמ מילה כל דמה דבעינן ומעלה דמו דם כולו, היינו לכתחילה אבל בדיעבד לא נפסל אם לא מילה כל דמו כדלקמיה לעיל (דף סה:) מילה לא הגוף ולא מילה דם לרחם כאבר. אלא נראה לפרש דשני במילוי שאחר מלות מילוי שלא מילה כלל לגמ עשה הזאה בלבד. ול"ת ר"ש מאי מעשה חטאת והלא בחטאת בעינן תרתי הזאה ומילוי, וי"ל דחטאת העוף שאני שאינה בא אלא מילוי בלבד, ואי דקדוק היתר שחיטה מילוי מידי מעילה משום דלאחר שחיטה טרוכשר לקבל דם לגאלתו, אבל בעוף לריכא קבלה לא מהני היתר מליקה לגפוקי מידי מעילה:

מסורת הש"ס

ג) [לעיל סה:], ג) [מעילה ג.], ג) לקמן, ד) מעילה ב.

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שיהא לת שמה וכו' לא פליג עליה (לגדבר) בשינה שמה לשם עולה שיש בו מעילה כל"ל והל"מ:

שינוי נוסחאות

א) שמעון ה"נ דלא כראב"ש, לא הב"ע דשני כו' (ש"ס): ב) בכי"ל וד"ו מלוקה ובמכמ"י תיקן מליקה (ש"ס): ג) כ"ל אלא הא דקתני (כי"ב): ד) נ"ב אלא (כי"ס): ה) מתיכת וכולן עד עולת העוף, שייך למעכה הקודמת (ש"ס): ו) כ"ל מתני' ומיכת רבנן נמקך (ש"ס): ז) איזו עבודה עשה למעלה (כתה"י, ב"ש): ח) כלן הס"ד ומס"ד ומדסיפא (צ"ק): ט) סיפא דלמעלה במליקה לא הוי שינוי (ש"ס): י) כמעשה כר' דקתני במתניתין (כתה"י): יא) כ"ל דקתני (כי"פ, ש"ס). ועי' לעיל מות ג: יב) נמי אעולה שעשאה למטה כמעשה (ש"ס): יג) אמר בהא אין (כתה"י): יד) ומליקת עולת העוף אינה אלא למעלה וזה כר' (עפ"י כתה"י וש"ס): טו) תיכת בה ליתא כמ"ס: ב) ממשכא (ש"ס): יז) לאוקומא לעיל (ש"ס): יח) סתמא האידך פירקין (ש"ס): יט) דתיתוקם (כתה"י): כ) נבילה ואין הד"ל (צ"ק): כא) מועלין בה לשמה (ש"ס): כב) כ"ל נפסלה (ש"ם, וכעי"ז בכתה"י): כג) כ"ל שמלק (ש"ס): כד) כ"ל שהזה (ש"ס): כה) כ"ל דטעמא (ש"ס): כו) חטאת לשם עולה וכמעשה חטאת לשם חטאת היכי (ש"ס וגליון). וכ"ק בלפניו: כז) כ"ל רישא ומציעתא במליקה וסיפא במיצוי (גליון). ועי' עולת שלמים מה שפי' שם. וכעי"ק כתב לעיל מזה טעות, עכ"ל: כח) הכבש שלא בנגד היסוד כ"ל, ותיכת ועל נמקך (ש"ס): כט) ונראה לפרש דכמעשה חטאת כ"ל, ותיכת כפי' הקונטרס נמקך (ש"ס): ל) כ"ל כמ"ד (ש"ס): לא) ממיכת דליכא עד ומיהו מוקך בס"ם, וכעי"ק תוספת: לב) גיר' ת"ק וא"ת אליבא דראב"ש דלא שני אלא בהזאה אמאי כר'. לכעולה שאינה במילוי לא שייך היתר מליקה להפקיע מידי מעילה. וע"ש וכ"ק: לג) כ"ל היתר (צ"ק): לד) כ"ה בכמ"י אבל מיכת במילוי לא שייך היתר מליקה להפקיע מידי מעילה. וע"ש וכ"ק: לה) כ"ל היתר (צ"ק): לד) כ"ה בכמ"י אבל מיכת חוץ מחטאת נרמה מיוחד להם קמיל ומפרש ריש"י למועלין:

שמחטן בדרום. לפי שלמים יוכיחו שמיניה שמה ומעשיהם: **נדבר שאין בו מעילה.** שקדשים קלים אין בהם מעילה גלוי לפניהם: **ומועלין בהן.** מפני שנפסלו בשחיטת דרום ולא הכניסתן זריקתן לכלי שעת היתר להועילן מידי מעילה: **ויהורי** קדשי קדשים ששחטן בדרום בו'. משמע דמן התורה מועלים דק"ו לתודה ומה תודה שלא נפסלה בשחיטת דרום מועלים קדשי קדשים ששחטן בדרום אין מועלין בהן מן התורה ומאי מיצטריך ליה לתקשויי הא מדרבנן ומאי מיצטריך ליה לתקשויי הא מדרבנן

מעילה דר' אליעזר דהכא נמי מדרבנן דעולה שעשאה למטה כשחיטת דרום היא וק"ו דקתמר ר' אליעזר הכי נמי אמר לו ר' אליעזר והרי קדשי קדשים קלים יוכיחו [א] שכן שינה את שמם לדבר שאין בו מעילה [ב] ומועלין בהן אף אתה אל תתמה על העולה אע"פ [ג] ששינה שמה לדבר שאין בו מעילה שימעלו בה אמר לו ר' יהושע לא אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר תאמר בעולה ששינה את שמה לדבר שכולו היתר: **גמ'** תניא אמר לו ר"א לרבי יהושע אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח שינוה את שמו ומועלין [ד] דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [ה] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [ו] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [ז] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [לא] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [ח] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כשחיטת דרום היא ומפרש התם טעמא דכתיב [ט] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת והאי קרא בעולת העוף כתיב ומשמע דעולת העוף נשחטת בכל מקום ואפילו בצפון ואמר ר' יוחנן משום רבי בנאה [י] כך היא הצעה של משנה מאי לאו כך היא הצעה ותו לא לא כך הצעה של כולה משנה רב אשי אמר בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [יא] דאמר מר מליקה [יב] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [יג] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [יד] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [טו] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [טז] [ומ"מ] חטאת בחמה [יז] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [יח] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [יט] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [כ] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [כא] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [כב] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כשחיטת דרום היא ומפרש התם טעמא דכתיב [כג] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת והאי קרא בעולת העוף כתיב ומשמע דעולת העוף נשחטת בכל מקום ואפילו בצפון ואמר ר' יוחנן משום רבי בנאה [כד] כך היא הצעה של משנה מאי לאו כך היא הצעה ותו לא לא כך הצעה של כולה משנה רב אשי אמר בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [כה] דאמר מר מליקה [כו] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [כז] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [כח] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [כט] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [ל] [ומ"מ] חטאת בחמה [לא] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [לב] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [לג] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [לד] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [לה] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [לו] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כשחיטת דרום היא ומפרש התם טעמא דכתיב [לז] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת והאי קרא בעולת העוף כתיב ומשמע דעולת העוף נשחטת בכל מקום ואפילו בצפון ואמר ר' יוחנן משום רבי בנאה [לח] כך היא הצעה של משנה מאי לאו כך היא הצעה ותו לא לא כך הצעה של כולה משנה רב אשי אמר בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [לט] דאמר מר מליקה [מ] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [מא] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [מב] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [מג] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [מד] [ומ"מ] חטאת בחמה [מה] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [מו] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [מז] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [מח] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [מט] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [נ] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [נא] דאמר מר מליקה [נב] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [נג] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [נד] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [נה] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [נו] [ומ"מ] חטאת בחמה [נז] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [נט] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [ס] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [סא] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [סב] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [סג] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [סד] דאמר מר מליקה [סה] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [סו] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [סז] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [סח] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [סט] [ומ"מ] חטאת בחמה [ע] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [עב] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [עג] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [עד] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [עה] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [עו] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [עז] דאמר מר מליקה [עח] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [עט] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [פ] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [פא] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [פב] [ומ"מ] חטאת בחמה [פג] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [פה] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [פו] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [פז] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [פח] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [פט] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [צ] דאמר מר מליקה [צא] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [צב] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [צג] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [צד] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [צה] [ומ"מ] חטאת בחמה [צו] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [צח] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [צט] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [ק] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [קא] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [קב] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [קג] דאמר מר מליקה [קד] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [קה] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [קו] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [קז] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [קח] [ומ"מ] חטאת בחמה [קט] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [קי] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [קיא] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [קיב] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [קיג] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [קיד] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [קטו] דאמר מר מליקה [קטז] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [קיז] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [קיח] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [קיט] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [קכ] [ומ"מ] חטאת בחמה [קכא] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [קכד] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [קכה] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [קכו] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [קכז] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [קכח] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [קכט] דאמר מר מליקה [קל] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [קלא] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [קלב] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [קלג] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [קלד] [ומ"מ] חטאת בחמה [קלה] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [קלז] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [קלח] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [קלט] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [קמ] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק שני (לעיל כה.) [קמא] שחיטת עולת העוף בכל מקום כשרה ואמר ר' יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף כיון [קמב] דאמר מר מליקה [קמג] בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד [קמד] איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטאת העוף

מטמא טומאת אוכלין. [קמה] ואע"ג דאמר בפרק שני (לעיל כה.) עולת העוף שנפסלה בצפון אינה מטמאה טומאת אוכלין שאני התם דכתיב [קמו] והקריבו הכהן את האחד ואת האחד ועשה את אשר חטאתו על החטאת ואת העולה ואי אפשר לעשות כן בעולת העוף שנפסלה בצפון שאין לה חטאת שתהא עולת העוף כנגדה: **שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר.** [קמז] [ומ"מ] חטאת בחמה [קמח] שחטאתה לשם חטאת העוף מוכיח שמיניה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה היא כדתמר בפ"ק [דף ט:] לשם חטאת יולדת בה] לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות מינהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנמיח רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע אשם ששחטו בצפון ועשית חטאת העוף ניחא ועוד י"ל דר' יהושע הוא מני לתהדורי זאת תורה החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקתמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) ות"כ אין מועלין בה להא כסירה הוא: [קמט] **א"ר אלעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.** [קנ] תימה לי לימת מועלין מי לאחר זריקה ליכא מעילה להא מותר באכילה ומי לפני זריקה בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומילוי מודה ר' יהושע דמועלין [קנא] דלכתי לא נמסכה להיות כחטאת העוף ול"ל דר"ת לטעמיה דאמר בפסוה"י עולת העוף אשם שלא נפסל כחטאת שנשחטה בצפון ומיירי לאחר זריקה. תימה לי לימת ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקתמר במתני' וכי פריך בסמוך לימת ליה שינוי בעלים לימת [קנב] ליה הא דפריך במתני'. גרו"ך: **בשינוי בעלים.** ס"ל דהוי שינוי מלי למימר

אפילו הכי קשיא דרבי יהושע אדרבי יהושע דאמר בפרק ש